

IV. Postanowienia końcowe.

§ 18. Minister Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz z zainteresowanymi ministrami ustali zasady i stawki wynagrodzenia za czynności członków branżowych komisji i rzeczoznawców.

§ 19. Wykonanie uchwały porucza się właściwym ministrom.

§ 20. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

451

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH ORAZ PREZESA KOMITETU DO SPRAW URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 22 września 1958 r.

w sprawie zakresu stosowania drewna w budownictwie.

Na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 września 1957 r. w sprawie szczegółowego określenia zakresu działania Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz rozgraniczenia właściwości w tej dziedzinie (Dz. U. Nr 52, poz. 253) w celu ograniczenia nadmiernego jak dotychczas zużycia drewna oraz ustalenia właściwego zakresu stosowania materiałów i wyrobów drzewnych w budownictwie zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zobowiązuje się biura projektów, przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, wydziały architektury i nadzoru budowlanego w prezydiach wojewódzkich i miejskich rad narodowych oraz wydziały architektury i budownictwa w prezydiach powiatowych rad narodowych do przestrzegania „Wytycznych w zakresie stosowania drewna w budownictwie”, stanowiących załącznik do zarządzenia.

2. Organy prezydiów rad narodowych wymienione w ust. 1 obowiązane są do wykonywania kontroli stosowania przez prywatne pracownie projektowe i jednostki budownictwa „Wytycznych w zakresie stosowania drewna w budownictwie”.

3. Upoważnia się głównych architektów miast i województw do podejmowania w uzasadnionych przypadkach decyzji dotyczących odstępstw od ograniczeń ustalonych w dziale 2 „Wytycznych”, natomiast decyzje dotyczące odstępstw biur projektów lub przedsiębiorstw budowlano-montażowych od ograniczeń ustalonych w dziale 3 „Wytycznych” należą do kompetencji właściwej jednostki nadrzędnej.

§ 2. Tracą moc obowiązującą:

- 1) okólnik nr 25 Ministerstwa Odbudowy z dnia 21 września 1948 r. o stosowaniu świerku i jodły w budownictwie (Dz. Urz. Min. Odbudowy Nr 11, poz. 86),
- 2) pismo okólne Ministerstwa Budownictwa z dnia 14 marca 1950 r. w sprawie stosowania szorstkich podłogowych materiałów tartych (Dz. Urz. Ministerstwa Budownictwa Nr 4, poz. 42),
- 3) zarządzenie nr 109 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 11 września 1951 r. w sprawie stosowania płyt pilśniowych w budownictwie (Dz. Urz. Min. Budownictwa Miast i Osiedli Nr 11, poz. 105),
- 4) zarządzenie nr 138 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 26 listopada 1951 r. w sprawie stosowania szkła ornamentowego (Dz. Urz. Min. Budownictwa Miast i Osiedli Nr 15, poz. 143),

- 5) pismo okólne nr 69 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 31 maja 1952 r. w sprawie stosowania w budownictwie płyt trzcinowych (Dz. Urz. Min. Budownictwa Miast i Osiedli Nr 12, poz. 134),
- 6) zarządzenie nr 97 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 21 maja 1952 r. w sprawie obliczeń statycznych i projektowania konstrukcji drewnianych (Dz. Urz. Min. Budownictwa Miast i Osiedli Nr 10, poz. 105),
- 7) okólnik nr 88 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 29 grudnia 1952 r. w sprawie stosowania deszczulek posadzkowych (Dz. Urz. Min. Budownictwa Miast i Osiedli z 1953 r. Nr 1, poz. 9),
- 8) pismo okólne nr 20 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 6 marca 1953 r. w sprawie wykonania ścianek działowych z płyt wiórkowo-cementowych (Dz. Urz. Min. Budownictwa Miast i Osiedli Nr 4, poz. 53),
- 9) pismo okólne Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 30 marca 1953 r. w sprawie stosowania płyt pilśniowych lub wiórkowo-cementowych (supremy) do ścianek działowych,
- 10) zarządzenie nr 180 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 29 lipca 1953 r. o zmianie zarządzenia w sprawie stosowania płyt pilśniowych w budownictwie (Dz. Urz. Min. Budownictwa Miast i Osiedli Nr 14, poz. 136),
- 11) zarządzenie nr 195 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 15 września 1954 r. w sprawie przestrzegania prawidłowej technologii wznoszenia murów i uszczelniania stolarki w otworach zewnętrznych (Dz. Urz. Min. Budownictwa Miast i Osiedli Nr 17, poz. 115),
- 12) zarządzenie nr 181 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 31 października 1955 r. w sprawie stosowania do konstrukcji drewna niższych klas jakości (Dz. Urz. Min. Budownictwa Miast i Osiedli Nr 19, poz. 144),
- 13) zarządzenie Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury i Ministra Budownictwa z dnia 8 sierpnia 1956 r. w sprawie właściwego stosowania konstrukcji dachowych w budownictwie ogólnym (Dz. Urz. Min. Budownictwa Nr 1, poz. 15).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 października 1958 r.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych
w z. W. Piróg

Prezes Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury:
w z. St. Albrecht

Załącznik do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury z dnia 22 września 1958 r. (poz. 451).

WYTYCZNE W ZAKRESIE STOSOWANIA DREWNA W BUDOWNICTWIE

1. Wstęp.

1.1. Przedmiotem wytycznych jest określenie zakresu stosowania drewna w budownictwie z uwzględnieniem wymagań racjonalnego, właściwego pod względem technicznym i ekonomicznym zużycia drewna.

1.2. Zakres stosowania. Wytyczne dotyczą budownictwa ogólnego miejskiego, wiejskiego oraz przemysłowego. Wytycznych ujętych w pkt 2 nie stosuje się przy wszelkich robotach budowlanych związanych z obiektami zabytkowymi. Niniejsze wytyczne obowiązują również w zakresie remontów. W przypadkach technicznie uzasadnionych dopuszcza się przy remontach budynków odstępstwa od postanowień zawartych w pkt 2.2.1., 2.3.1., 2.4.1., 2.5.1., 2.8.1., 2.8.3. i 2.9.2.

2. Wytyczne w zakresie projektowania i wykonywania stałych ustrojów budowlanych z drewna.

2.1. Wytyczne ogólne.

Przy projektowaniu ustrojów budowlanych należy przestrzegać ogólnej zasady ograniczenia stosowania drewna jedynie do przypadków technicznie i gospodarczo uzasadnionych, przy jednoczesnym jak najszerszym stosowaniu innych tworzyw zastępujących drewno.

- 1) Klasa drewna, z jakiego należy wykonać poszczególne elementy konstrukcji, powinna być podana na rysunkach konstrukcyjnych oraz w wykazach materiałów, przy czym w wykazach materiałów należy podać również ściśle długości i przekroje poszczególnych elementów składowych konstrukcji drewnianej.
- 2) Przy stosowaniu drewna w budownictwie należy używać tarcicę wymiarową ze szczególnym uwzględnieniem sortymentów najkrótszych i o oszczędnych przekrojach.
- 3) Konstrukcje drewniane należy projektować zgodnie z wymaganiami PN/B-03150 „Konstrukcje drewniane. Obliczenia statyczne i projektowanie”.

2.2. Konstrukcje dachowe.

2.2.1. Należy przestrzegać zasady ograniczenia stosowania drewnianych konstrukcji dachowych we wszystkich rodzajach budownictwa. W tym celu:

- 1) w budynkach o wysokości 4 i więcej kondygnacji zabrania się stosowania drewnianych konstrukcji dachów,
- 2) w budynkach o wysokości 2 i 3 kondygnacji zabrania się stosowania drewnianych konstrukcji dachów płaskich,
- 3) we wszystkich budynkach, w razie konieczności stosowania dachów stromych, należy w miarę możliwości stosować prefabrykowane żelbetowe konstrukcje dachów, ograniczając stosowanie drewna jedynie do elementów uzupełniających konstrukcję oraz do łączenia,
- 4) w budynkach przemysłowych, gdzie względy technologiczne tego wymagają, dopuszcza się stosowanie oszczędnych drewnianych konstrukcji dachów.

2.3. Konstrukcje stropowe.

2.3.1. W budownictwie miejskim i przemysłowym zabrania się stosowania stropów drewnianych.

2.3.2. W budownictwie wiejskim dopuszcza się stosowanie drewna do konstrukcji stropów, z tym że obowiązuje zasada stopniowej eliminacji drewna w tych konstrukcjach zgodnie z pkt 2.1.

2.4. Konstrukcje schodów.

2.4.1. W budownictwie miejskim i przemysłowym zabrania się stosowania konstrukcji schodów drewnianych, z wyjątkiem uzasadnionych technicznie i użytkowo przypadków za zgodą właściwego głównego architekta.

2.4.2. W budownictwie wiejskim i w budynkach jednorodzinnych miejskich dopuszcza się stosowanie schodów o oszczędnej konstrukcji drewnianej.

2.4.3. W budownictwie prowizorycznym dopuszcza się stosowanie drewnianych konstrukcji schodów jako prefabrykowanych inwentaryzowanych elementów budynków prowizorycznych.

2.5. Konstrukcje ścian.

2.5.1. Zabrania się stosowania ścian drewnianych (wieńcowych itp.). W przypadkach uzasadnionych względami regionalnymi dopuszcza się stosowanie ścian z drewna na podstawie każdorazowej zgody w myśl § 1 ust. 3 zarządzenia.

2.5.2. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się stosowanie ścian z lekkiej konstrukcji drewnianej, wypełnionej materiałami izolacyjnymi.

2.6. Konstrukcje specjalne.

Przy projektowaniu konstrukcji specjalnych (hale, chłodnie kominowe, silosy, mosty drogowe itp.) należy przestrzegać ogólnych wytycznych w sprawie oszczędnego stosowania drewna i zastępowania go innymi materiałami.

2.7. Stolarka budowlana.

2.7.1. Przy projektowaniu należy przestrzegać zasady stosowania w jak najszerszym zakresie typowej stolarki budowlanej, zgodnie z zarządzeniem Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Ministra Gospodarki Komunalnej i Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury z dnia 30 stycznia 1958 r. w sprawie stosowania katalogu stolarki typowej (Dz. Urz. Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych Nr 2, poz. 10).

2.7.2. Projektowanie stolarki budowlanej z drewna liściastego należy ograniczyć do przypadków uzasadnionych względami technicznymi i użytkowymi. Dopuszcza się stosowanie stolarki z drewna liściastego w budynkach o charakterze monumentalnym i reprezentacyjnym.

2.7.3. W przypadkach gdy pozwalają na to względy techniczne i użytkowe, należy zastępować stolarkę drewnianą konstrukcjami z profili stalowych (np. okna wystawowe, drzwi hal fabrycznych, ościeżnice drzwiowe itp.), elementami żelbetowymi lub innymi.

2.7.4. Przy projektowaniu i wykonywaniu stolarki budowlanej należy stosować rozwiązania najoszczędniejsze w zużyciu drewna oraz płyty pilśniowe twarde, w szczególności do drzwi wewnętrznych (płycinowych i płytowych) oraz do mebli obudowanych.

2.8. Wykładziny ściennie i balustrady.

2.8.1. Zabrania się stosowania wykładzin ściennych (boazerii) z drewna litego.

2.8.2. Przy projektowaniu wykładzin ściennych zaleca się jak najoszczędniejsze stosowanie drewna przy równoczesnym wykorzystaniu materiałów zastępczych (płyty pilśniowe, laminaty, folie z tworzyw sztucznych itp.).

2.8.3. Zabrania się stosowania osłon grzejnikowych z drewna oraz balustrad z drewna liściastego.

2.8.4. Dopuszcza się stosowanie poręczy z drewna liściastego. W miarę możliwości należy stosować poręcze z tworzyw sztucznych.

2.9. Podłogi i posadzki.

2.9.1. Należy przestrzegać zasady ograniczenia zużycia tarcicy iglastej na podłogi drewniane przez:

- 1) stosowanie materiałów zastępczych (np. tworzyw sztucznych, płyt pilśniowych utwardzonych, skalodrzewu, tworzyw gipsowych, anhydrytowych itp.),
- 2) stosowanie w okresie przejściowym desek podłogowych struganych grubości 24 mm,
- 3) stosowanie desek podłogowych krótkich (tzw. króciaków),
- 4) stosowanie kostki drewnianej posadzkowej produkowanej z odpadów drewna (szczególnie w pomieszczeniach przemysłowych).

2.9.2. Zabrania się stosowania ślepych podłóg z drewna.

2.9.3. Należy przestrzegać zasady ograniczania zużycia drewna liściastego na podłogi przez:

- 1) stosowanie innych materiałów (np. płyty pilśniowe utwardzone, płyty i wykładziny z tworzyw sztucznych itp.),
- 2) stosowanie materiałów podłogowych z drewna o zmniejszonej grubości, jak np. posadzek mozaikowych, cienkich deszczulek posadzkowych, desek i płyt warstwowych klejonych itp.,
- 3) stosowanie posadzek z materiałów mineralnych w pomieszczeniach nie przeznaczonych na stały pobyt ludzi (np. korytarze, przedpokoje, halle itp.).

2.9.4. Zaleca się stosowanie następujących materiałów podłogowych:

- 1) w budownictwie mieszkaniowym miejskim:
 - w pokojach mieszkalnych: deszczulki posadzkowe, płyty mozaikowe, płyty i deski klejone warstwowe, płyty pilśniowe utwardzone, płytki i wykładziny z tworzyw sztucznych oraz gumowe, ksyolit,
 - w kuchniach i przedpokojach: płytki i wykładziny z tworzyw sztucznych, ksyolit, anhydryt i gips jastrychowy,
- 2) w budownictwie mieszkaniowym wiejskim: deski iglaste, płyty pilśniowe utwardzone, ksyolit, anhydryt, płytki i wykładziny z tworzyw sztucznych,
- 3) w budownictwie administracyjnym, budynkach szkolnych, budynkach służby zdrowia, w pomieszczeniach, w których dotychczas stosowano podłogi drewniane — płyty i wykładziny z tworzyw sztucznych, płyty pilśniowe utwardzone, ksyolit itp.,
- 4) w budynkach przemysłowych w pomieszczeniach, w których dotychczas stosowano podłogi drewniane, z wyjątkiem kostki drewnianej — podłogi z tworzyw sztucznych i ksyolitowe.

3. Wytyczne w zakresie stosowania drewna usługowego.

3.1. Wytyczne ogólne.

3.1.1. Projekty obiektów oraz organizacji robót budowlanych należy opracować w sposób umożliwiający ograniczanie zużycia drewna usługowego przy wykonywaniu robót oraz umożliwiający właściwą jego rotację.

3.1.2. Przy opracowaniu dokumentacji projektowo-kosztorysowej obiektów i organizacji robót budowlanych zaleca się korzystanie z opracowań instytutów i biur studiów dotyczących racjonalnego stosowania drewna.

3.1.3. Należy dążyć do stosowania typowych ustrojów pomocniczych z drewna oraz ich pełnej inwentaryzacji w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

3.2. Ogrodzenie placu budowy.

3.2.1. Zabrania się wykonywania z drewna ogrodzeń placów budowy, z wyjątkiem zinwentaryzowanych elementów ogrodzeń wykonanych z drewna odpadkowego. Do wykonywania ogrodzeń należy używać prefabrykowanych przeno-

śnych elementów żelbetowych, rozbiieralnych-murków ażurowych z materiałów będących w dyspozycji budowy itp.

3.3. Budynki pomocnicze na placu budowy i zapleczu.

3.3.1. Przy projektowaniu organizacji robót i zaplecza technicznego należy stosować typowe rozwiązania projektowe dla poszczególnych rodzajów budynków prowizorycznych, odpowiednio przystosowane do potrzeb i warunków miejscowych przy maksymalnym wyeliminowaniu stosowania drewna.

3.3.2. W razie braku odpowiedniej dokumentacji typowej należy stosować rozwiązania, które w praktyce przedsiębiorstw budowlanych okazały się najoszczędniejsze z punktu widzenia zużycia drewna oraz dające maksymalną możliwość odzyskania materiałów przy rozbiórce, np. mury z cegły i bloków na zaprawach o niskiej wytrzymałości, ścianki działowe z płyt prefabrykowanych itp.

3.3.3. Zabrania się stosowania desek na wszelkiego rodzaju poszycia ścian i sufitów. W przypadkach szczególnie uzasadnionych dopuszcza się wykorzystywanie do tego celu króciaków z odzysku oraz desek okorkowych.

3.3.4. Dopuszcza się stosowanie drewnianych konstrukcji dachowych i stropodachowych w postaci lekkich prefabrykowanych wiązarów kratowych wyrabianych przede wszystkim z króciaków pochodzących z drewna odzyskowego. Zaleca się stosowanie elementów stypizowanych składanych.

3.3.5. Na wszelkiego rodzaju poszycia zaleca się stosować odpowiednio zabezpieczone płyty pilśniowe, trzcinowe, wybrukowane płyty tynkowe gipsowe itp.

3.3.6. Zaleca się stosowanie typowych przewoźnych budynków do zagospodarowania placu budowy, szczególnie w odniesieniu do budów o krótkim okresie realizacji lub robót specjalnych (drogowych itp.).

3.3.7. Zabrania się używania drewna do budowy prowizorycznych dróg i chodników.

3.4. Rusztowania.

3.4.1. Należy przestrzegać zasady oszczędnego stosowania rusztowań oraz ograniczania użycia drewna do ich wykonywania przez:

- 1) stosowanie w najszerszym zakresie rusztowań z rur stalowych,
- 2) odpowiedni dobór typu rusztowań oraz użycie właściwego materiału do budowy rusztowań,
- 3) właściwą organizację robót, zapewniającą jak najkrótszy czas użytkowania rusztowań do wykonania poszczególnych fragmentów robót,
- 4) ograniczanie zarusztowanej powierzchni lub przestrzeni do minimum niezbędnego do prawidłowej technologii i organizacji robót,
- 5) właściwą konserwację oraz zastosowanie odpowiednich środków zapobiegających niszczeniu elementów rusztowań, szczególnie drewnianych, przy transporcie i demontażu,
- 6) ścisłą inwentaryzację elementów rusztowań, a szczególnie wykonanych z drewna.

3.4.2. Rusztowania drewniane należy projektować zgodnie z normą PN/MB-0151 „Roboty budowlane. Wytyczne projektowania rusztowań drewnianych”. Zabrania się stosowania krawędziaków do budowy rusztowań, z wyjątkiem szczególnych przypadków technicznie uzasadnionych.

3.4.3. Rusztowania drewniane należy wykonywać zgodnie z warunkami technicznymi wykonania, powołanymi w odpowiednich normach resortowych Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

3.4.4. Rusztowania stalowe należy wykonywać zgodnie z „Instrukcją montażu i eksploatacji stalowych rusztowań rurowych do robót wykończeniowych z elementów typu ZR 1” (opracowanie Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego —

Zarząd Techniki. — wydawnictwo „Budownictwo i Architektura” z 1956 r.).

3.4.5. Należy stosować w jak najszerszym zakresie rusztowania przesuwne oraz rusztowania wiszące do robót elewacyjnych.

3.4.6. Elementy drewniane rusztowań powinny być odpowiednio zabezpieczone przed zniszczeniem (np. przez okucie, impregnację itp.) oraz podlegać powinny ścisłej inwentaryzacji.

3.5. Szyby windowe na placach budowy.

3.5.1. Szyby windowe należy montować z prefabrykowanych elementów.

3.5.2. Przy budowie szybów windowych zaleca się korzystanie z opracowanej przez Biuro Studiów i Projektów Wzorcowych Budownictwa Miejskiego instrukcji w sprawie projektowania wyciągowej wieży szybowej z elementów inwentaryzowanych (Warszawa 1955 r.).

3.6. Deskowanie.

3.6.1. Przy projektowaniu obiektów budowlanych oraz organizacji robót betonowych i żelbetowych należy stosować rozwiązania techniczno-organizacyjne umożliwiające ekonomiczne stosowanie drewna do deskowań przez:

- 1) rozszerzenie stosowania prefabrykowanych elementów konstrukcji betonowych i żelbetowych,
- 2) maksymalną typizację stosowania elementów betonowych i żelbetowych w celu umożliwienia posługiwania się typizowanymi elementami deskowań,
- 3) stosowanie deskowań ślizgowych, przesuwnych i przestawnych,
- 4) zabezpieczenie powierzchni deskowań przed przyczepnością betonu przez ostruganie powierzchni licowej, powleczenie odpowiednimi środkami przeciw przyczepności betonu, wyłożenie deskowań materiałami o gładkiej powierzchni,
- 5) zastosowanie deskowań z innych materiałów (z blachy stalowej, sklejk, elementów z wykładziną z płyt pilśniowych na konstrukcji drewnianej itp.), właściwą organizację robót budowlanych, umożliwiającą należytą rotację deskowań na budowie.

3.6.2. Przy wykonywaniu deskowań do betonów obowiązują zasady zawarte w normie PN/B-06251 „Roboty betonowe i żelbetowe. Wytyczne wykonania”.

3.6.3. Montaż elementów deskowań powinien umożliwić łatwość późniejszej rozbiórki. Rozbiórka deskowań powinna następować w terminach określonych w normie PN/B-06251. Przy rozbiórce deskowań należy przestrzegać warunków właściwego obchodzenia się z uzyskanymi z rozbiórki materiałami i elementami.

3.6.4. Wszystkie rodzaje deskowań w postaci płyt oraz elementów powtarzalnych, przestrzennych itp. powinny podlegać ścisłej inwentaryzacji.

3.7. Stemplowanie.

3.7.1. W robotach budowlanych należy dążyć do ograniczenia stosowania drewna na stemplowanie przez:

- 1) ograniczenie projektowania konstrukcji monolitycznych betonowych i żelbetowych wymagających stemplowania,
- 2) rozszerzenie stosowania rusztowań i szalowań przestawnych i przesuwnych stalowych, szczególnie w budownictwie przemysłowym,
- 3) maksymalną typizację i inwentaryzację stempli budowlanych,
- 4) stosowanie stempli z rur stalowych.

3.7.2. Przy wykonywaniu stemplowań należy przestrzegać wymagań normy PN/B-06251 „Roboty betonowe i żelbetowe. Wytyczne wykonania”.

3.8. Formy do prefabrykatów.

3.8.1. Przy projektowaniu form do prefabrykatów należy ograniczać stosowanie drewna jedynie do przypadków technicznie i ekonomicznie uzasadnionych, np. małą rotacją formy, zapewniając jednocześnie jak największą trwałość formy przez odpowiednie zabezpieczenie przed zniszczeniem (okucie, gładkość powierzchni, impregnacja, obicie blachą itp., zabezpieczenie).

3.8.2. Przy projektowaniu i wykonywaniu form do prefabrykatów zaleca się stosowanie materiałów zastępujących drewno, np. w możliwych przypadkach matryc betonowych.

3.8.3. Formy powinny podlegać ścisłej inwentaryzacji.

3.9. Podtorza dźwigów.

3.9.1. W celu ograniczenia zużycia drewna na podkłady torów dźwigowych zaleca się we wszystkich możliwych przypadkach stosować krótkie podkłady pod każdą szynę, z tym że co trzeci, a najmniej co piąty podkład (w zależności od ciężaru dźwigu i ściśłości gruntu) powinien być długi obejmujący dwie szyny. Zaleca się również stosowanie podkładów torów dźwigowych z betonu sprężonego i stalowych.

3.9.2. Należy rozszerzyć stosowanie podkładów zaopatrzonych w stalowe łożyska — uchwyty do szyn.

3.9.3. Podkłady torów dźwigowych powinny podlegać ścisłej inwentaryzacji.

4. Ochrona drewna budowlanego.

4.1. W zakresie magazynowania i konserwacji drewna należy przestrzegać przepisów zarządzenia nr 85 Ministra Budownictwa z dnia 4 kwietnia 1957 r. w sprawie instrukcji o gospodarce magazynowej w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

4.2. W zakresie profilaktyki przeciwgrzybowej należy bezwzględnie przestrzegać obowiązku impregnowania wbudowanego i usługowego drewna, zgodnie z „Instrukcją techniczną o impregnacji drewna budowlanego i odgrzybianiu budynków” (wydanie „Arkady” 1958 r.), stanowiącą załącznik do zarządzenia nr 45 Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 14 czerwca 1958 r. w sprawie zatwierdzenia instrukcji technicznej o impregnacji drewna budowlanego i odgrzybianiu budynków.

452

OBWIESZCZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 1 października 1958 r.

w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych.

Na podstawie art. 12 pkt 5 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) ogłaszam tabelę kursową nr 5/58 stanowiącą załącznik do obwieszczenia.

Tabela zawarta w załączniku obowiązuje od dnia 1 października 1958 r. Jednocześnie traci moc tabela kursowa

nr 4/58, stanowiąca załącznik do obwieszczenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 15 września 1958 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych (Monitor Polski Nr 71, poz. 419).

Prezes Narodowego Banku Polskiego: E. Droźniak